

Sfântul și Marele Sinod al Bisericii Ortodoxe a analizat subiectul „*Autonomiei și modul ei de proclamare*”. Astfel, a fost discutat documentul corespunzător transmis de cea de-a V-a Conferință Panortodoxă Presinodală (Chambésy, 10-17 octombrie 2015), pe care l-a aprobat cu unele mici amendamente, după cum urmează.

Aspectele examinate de către Sinod, privind acest document, se referă la:

- a. noțiunea, conținutul și diferitele forme ale instituției Autonomiei;
- b. condițiile prealabile pe care trebuie să le îndeplinească o Biserică locală, pentru a solicita autonomia sa din partea Bisericii Autocefale, de care aparține;
- c. competența exclusivă a Bisericii Autocefale de a începe și încheia procedura de acordare a autonomiei unei părți din jurisdicția sa canonică; Bisericile Autonome nu se întemeiază în spațiul geografic al diasporei ortodoxe;
- d. consecințele acestui act eclezial asupra relațiilor Bisericii proclamate autonomă atât cu Biserica Autocefală, de care aparține, cât și cu alte Biserici Ortodoxe Autocefale;

1. Instituția Autonomiei exprimă, din punct de vedere canonic, statutul de independență relativă sau parțială al unei părți ecleziale specifice în raport cu jurisdicția canonică a Bisericii Autocefale de care aparține canonic.

- a) Pe parcursul aplicării acestei instituții în practica eclezială s-au format diferite grade de dependență referitoare la relațiile Bisericii Autonome cu Biserica Autocefală de care depinde.
- b) Alegerea Întâistătorului Bisericii Autonome este aprobată sau efectuată de către organismul eclesiastic competent al Bisericii Autocefale, al cărui Întâistător este pomenit de către Întâistătorul Bisericii Autonome și de care acesta (din urmă n.tr.) depinde în mod canonic.
- c) În funcționarea instituției Autonomiei există diferite moduri de aplicare a ei în practica eclezială, care sunt determinate de gradul de dependență al Bisericii Autonome față de Biserica Autocefală.
- d) În unele forme de autonomie, gradul de dependență al Bisericii Autonome se exprimă, de asemenea, prin participarea Întâistătorului ei la Sinodul Bisericii Autocefale.

2. Competența canonică pentru inițierea și încheierea procedurii de acordare a autonomiei unei părți din jurisdicția sa canonică aparține Bisericii Autocefale de care depinde canonic Biserica proclamată autonomă. Astfel:

- a) Biserica locală care solicită autonomia, dacă îndeplinește condițiile bisericești, canonice și pastorale necesare, depune cererea sa în acest sens la Biserica Autocefală de care depinde, explicând motivele importante care au impus înaintarea cererii sale;
- b) La primirea cererii, Biserica Autocefală evaluează în sinod condițiile prealabile și motivele prezentării acelei cereri și decide să acorde sau nu autonomia. În cazul unei decizii pozitive, ea eliberează Tomosul respectiv, care stabilește limitele geografice și relațiile Bisericii Autonome cu Biserica Autocefală de care depinde, conform criteriilor stabilite de tradiția bisericească.
- c) Întâistătorul Bisericii Autocefale comunică Patriarhiei Ecumenice și celorlalte Biserici Ortodoxe Autocefale proclamarea Bisericii Autonome.
- d) În relațiile ei interortodoxe, intercreștine și interreligioase, Biserica Autonomă se exprimă prin intermediul Bisericii Autocefale de la care a primit autonomia.
- e) Fiecare Biserică Autocefală poate să acorde statutul de autonomie numai în limitele circumscripției sale teritoriale canonice. În spațiul Diasporei Ortodoxe, nu se înființează Biserici Autonome decât după un consens panortodox asigurat de către Patriarhia Ecumenică potrivit practicii panortodoxe în vigoare.

f) În cazul acordării statutului de autonomie în aceeași zonă geografică bisericească de către două Biserici Autocefale, ceea ce ar duce la contestarea autonomiei din partea fiecăreia, părțile implicate se adresează împreună sau separat Patriarhiei Ecumenice, astfel ca aceasta să identifice soluția canonică în legătură cu acea chestiune, potrivit practicii panortodoxe în vigoare.

3. Consecințele pentru Biserica Autonomă și relația sa cu Biserica Autocefală, care rezultă din proclamarea autonomiei, sunt următoarele:

- a) Întâistătătorul Bisericii Autonome pomeniște doar numele Întâistătătorului Bisericii Autocefale.
- b) Numele Întâistătătorului Bisericii Autonome nu este înscris în diptice.
- c) Biserica Autonomă primește Sfântul Mir de la Biserica Autocefală.
- d) Episcopii Bisericii autonome sunt aleși, instalați și judecați de organismul bisericesc competent propriu. În caz de incapacitate evidentă a Bisericii Autonome în acest sens, aceasta este asistată de către Biserica Autocefală de care depinde.